

„AZ ÉNEKESEIM TORKÁBA BEÜLTETEM A VIZIN VIKTÓRIA¹-BRANDET.”

A világjáró mezzoszoprán tengerentúli tapasztalatokról, s a magyar technika továbbadásáról

Vizin Viktória

Azt gondolta, sosem fog tanítani és semmi hasznát nem veszi karvezetés diplomájának, ma pedig már két amerikai egyetemen is a tanári gárda tagja, s az egyiken a jazzkórust vezeti évek óta. A mezzoszoprán, aki olyan dalszínházakban szerepelt sikerrel, mint a New York-i Metropolitan, a londoni Covent Garden vagy a Chicago Lyric Opera, idén decemberben ünnepelheti pályára lépésének harmincadik évfordulóját. Ma azonban már az éneklés mellett a rendezés és az írás is foglalkoztatja, Zombola Péterrel közösen alkotott operái pedig nagy tetszést arattak. S nemcsak a tengerentúlon neveli a fiatal generációt, jövő májusban különleges nemzetközi operafesztivált szervez Recanatiban, Beniamino Gigli születésének 100. évfordulójára. Vizin Viktóriával amerikai tapasztalatokról, a Berdál-Keönch metódusról, valamint távlati terveiről is beszélgettünk.

– Minek köszönheti az első egyetemi felkérést?

– Ahogy az életemben mindig, követtem az ösztöneimet, s éltem a sors által elérem sodort lehetőségekkel. Épp a Palm Beach-i Operaházból tértem haza egy fellépésről, amikor érkezett egy e-mail, hogy be kellene ugranom a DePaul University énekversenyén a zsűribé. Örömmel mondtam igent, hárman vettünk részt a bírálóbizottság munkájában. Utólag jöttem rá, hogy a felkérés tulajdonképp egy interjú volt, amely során azt figyelték, miként viszonyulok az énekesekhez, beillek-e

¹ <http://www.viktoriavizin.com>

a csapatba. Szokásos módon magamat adtam, s karakánul zsűriztem, kiálltam amellett az énekes mellett, akit nagy tehetségnek találtam, de nem tudott százszázalékos teljesítményt nyújtani abban az adott tíz percben. Ezt a véleményemet alaposan meg is indokoltam, így a versenyt követően a tanszékvezető elmondta, bővítik az intézményt, s megkérdezte, lenne-e kedvem a tantestület munkájában részt venni. Azt feleltem, ez attól függ, mindez mennyi időt vesz igénybe, hiszen aktív művészként sokat utazom. Azt a választ kaptam, egy-két növendékről lenne szó, hogy kipróbáljam magam. Ehhez képest az első tanítási napon hét fiatal érkezett, majd a neves szoprán, Nicole Cabell hosszabb távolléte miatt az ő négy tanítványát is megkaptam. Tizenegy növendékkel kezdtem hát kilenc évvel ezelőtt a DePaul-on...

– *Így gondolom, aggódni sem volt ideje az első órák előtt...*

– Ez is egy fellépés! Nem volt bennem félelem, hiszen mindazt vittem és viszem tovább a magam dinamikus módján, amit a színpadon teszek, és azt is adom tovább. Azokkal szeretek és tudok dolgozni, akik nagyon akarnak, s azt látják az operában, amit én. Ráadásul a tengerentúlon nagyon hamar meg kellett tanulnom, hogy bármikor készen kell állnom arra, hogy beszédet mondjak egy idegen nyelven, ráadásul olyat, amelynek eleje, vége, tartalma van, közben pedig szellemes is... Azt érzem, sokszor az egyetemen a növendékekkel egymást vizsgáztatjuk. Persze az eltelt évek alatt magam is nagyon sokat tanultam a tanításról, pedagógusként is rengeteget változtam. Hatalmas felelősség a fiatalokkal való foglalkozás. Nagyon szigorú tanár vagyok, ha valakiben tehetséget érzek, ott nincs megállás, segítenem kell, hogy a talentumát kibontakoztathassa. Ehhez persze arra is szükség van a növendékek részéről, hogy befogadóak legyenek és hajlandóak az egy vagy két számmal nagyobb cipőbe is belenőni...

– *Szegeden végzett. Mennyire viszi tovább a Berdál-iskolát?*

– A bel cantót, s a Berdál-Keönch metódust tanítom. Még Keönch Boldizsár egyes skáláit is megtartottam, s nagy öröm, hogy ezt továbbadhatom a növendékeimnek. Amikor leütöm a zongoránál az első halk akkordot, akkor mindig Valika szemét látom magam előtt. Ugyanis amikor valamit rosszul csináltam, nem mondott semmit, csak rám nézett, és még egyszer leütötte az akkordot... Az óravázlataim nagyrészt a Keönch-órák alapján készülnek, csak azt sajnálom, hogy akkoriban nem jegyzeteltem, szerencsére azonban a munka során folyton-folyvást térnek vissza az emlékek arról, hogy mikor mit és miért csináltunk. Sok fiatal énekes küzd ugyanolyan gondokkal, amelyekhez ki vannak találva a megfelelő skálák. Persze, mindezt magam is továbbgondolom. Boldizsár állandóan meglepett az órákon, azt mondta, tudja, hogy mivel fogunk foglalkozni, s annak alapján talált ki újabb

skálákat. Ezt teszem én magam is, mindig megkérdezem, hogy mit hozott éppen, s az alapján énekeltetem be a növendéket.

Vizin Viktória

– *Remek, hogy elvitte egy másik kontinensre a magyar énekiskola két legendás tanárának a módszerét, s mindez a növendékeiben is tovább él! Mennyire elégedett a végzettekkel?*

– Büszke lehetek rájuk, hiszen az egyik első növendékem a Manhattan School of Music-ban tanult tovább, egy másik fiatal pedig, akivel négy évig foglalkoztam, ma már Svájcban él, s a Zürichi Operastúdióba nyert felvételt. Legutóbb volt egy kontratenorom, aki a londoni Royal Academy-nek lett a hallgatója, s a Guildhall School of Musicban tanul ma az a fiatal román szoprán, akivel 13 éves korától kezdve, rendszeresen foglalkoztam. Természetesen mindez csapatmunka eredménye, s nagy öröm, hogy ilyen sikeresek! S az is óriási eredmény, hogy van, aki a Chicago Lyric Opera kórusába kerül be! Emellett sokan énekelnek musicalekben, operettekben, a tengerentúlon ezek a műfajok is nagyon népszerűek, a jelentkezők közül is sokan készülnek ezekre a területekre. Rendszeresen szerepelek Chicagóban nyári operafesztiválokon, ahol a növendékeim folytonosan coverolnak. Sokszor kapom azt a visszajelzést, hogy az énekeseim torkába beültetem a Vizin Viktória-brandet. Felismernek a hangjukban, az előadásukban még a laikusok is. Nem is csoda, hiszen az általam tanított technika jellegzetes.

– *S ha jól emlékszem, még egy másik iskolában is dolgozik...*

– Igen, még a pandémia idején a Prairie State College-ba hívtak tanítani, s ott többek között a Kodály-módszert igyekszem átadni a növendékeknek. Ez az iskola kétéves, s azoknak a fiataloknak szól, akik még nem tudják eldönteni, merre induljanak. S mivel az egyetemi oktatás nagyon drága, így érdemes határozott elképzelésekkel, céllal

felvételizni. A mi iskolánkban számos tantárggyal megismerkedhetnek, s ha eldöntötték a megfelelő irányt, akkor az általuk választott, fizetős egyetemek átveszik őket. Először egy komplex zenei kurzus vezetésére kaptam felkérést, ma pedig már 2 zenetörténet kurzusom is van, amely során bevezetem a fiatalokat a zenetörténetbe, a zeneelméletbe, a szolfézsbba, bónuszként pedig némi zongoraképzést is kapnak. Úgy építem fel az óráimat, hogy ne csak a száraz adatokkal ismerkedjenek meg, hanem sokat mesélek a zeneszerzőkről, művekről, s pedagógiai értékek bíró operafilmeket is nézünk, amely során megtapasztalják, hogy a hang magassága, mélysége, minősége miként jellemzi a karaktert. Később az egyik szemeszter előtt megkérdezték, lenne-e kedvem vezetni a jazz kamarakórust. Van kórusvezetői diplomám, de bevallom, nem is értettem, miért ragaszkodott hozzá Szegeden a tanárom, hogy a képzést elvégezzem, mert azt gondoltam, sosem fogom használni. Ahogy rengetegszer mondogattam azt is, hogy sosem fogok tanítani, 18 évesen pedig azt gondoltam, sosem állok operaszínpadon... Nagy kihívás a jazz kamarakórus, de élvezem, mert sokféle hanganyagból kell egységes materiát teremteni, van, akinek az intonáció stabilitásában, másnak a kottaolvasásban kell segíteni. Rengeteget tanulok belőle magam is, fel kell zárkóznom például a repertoár terén, s múltkor két órámba telt, hogy megtanuljak és felénekeljek a kórusnak két oldalnyi énekelnivalót. Ez ugyanis két oldalnyi jazz scat volt, amiben még gyerekcipőben járok. De élvezem ezt is, hiszen állandóan tanulni szeretnék, fejleszteni önmagam.

Vizin a Bouillon hercegnő szerepében (Francesco Cilea: Adriana Lecouvreur)
(2026)

– *S úgy tudom, a tanítás mellett számos más feladat is jut a tengerentúlon az oktatóknak.*

– Mindenütt rendszeresen tartanak tanári koncerteket, amelyeken időnként az ember megmutathatja a tudását. Két évvel ezelőtt például a Zombola Péterrel közös operánkat, az Aldegundát mutattuk be, ami hatalmas port kavart, s nagy tetszést aratott. Nem szokás ugyanis egy teljes operát színre vinni, ráadásul világítással, rendezéssel. Emellett ez egy különleges darab, hiszen a rák állapotának, kezelésének, szellemi és érzelmi feldolgozásának stádiumait dolgozza fel. A tavalyi hangversenyen aztán kelet-európai blokkal jelentkeztem, az észt-amerikai kollégám írt néhány kompozíciót az észt népdalok stílusában, kettőt elénekeltem, emellett egy Gorecki-részletet adtam elő, amelynek az átíratát magam készítettem, s a műsoromban a Rossz feleség balladája is helyet kapott. S persze, ha kell, a szponzoroknak szervezett rendezvényeken is meg kell jelenni, hiszen bár fizetős az intézmény, a mecénásokra mindig szükség van a működéshez.

Vitkoria Vizin Zombola-Vizin-Gergye:...and Echo - LA PLEUREUSE (4:28)

Aldegunda (39:41)

Aldegunda Viktoria Vizin (2:11)

- *Gondolom, nemcsak énektechnikát tanít...*
- Nem csupán leadom az órát, hanem ha kell, akkor a pszichológus is vagyok, s arra is odafigyelek, hogy egészséges lélekkel végezzenek. Természetesen a pályával kapcsolatban is igyekszem minél több hasznos, gyakorlati tanáccsal felvértezni őket. Hiszen, ha én vagyok fenn a színpadon vagy a növendék, az számomra ugyanaz. A hangjukon keresztül én magam is megjelenek. Akinek a kortárs az erőssége, azt azonnal küldöm a Kurt Weill-versenyre. Muszáj célirányosan oktatni őket. S abban, hogy sikerrel kerülnek be fesztiválprodukciókba, az elsajátított zenei precizitásnak, előadóművészi attitűdnek van nagy szerepe. Lényeges az is, hogy a DePaulban saját operaházunk van, s minden tanévben három zenekari kíséretes darabot állítunk színpadra. Idén például egy kortárs alkotás után a Figaro házassága, majd júniusban egy Rossini-mű következik.
- *S hogyan jut ennyi minderre ideje?*
- Nem könnyű a pályát és a tanítást egyeztetni, hiszen, ha mind a két egyetemre be kell mennem, akkor sokszor 500 km-eket vezetek naponta. Épp az utóbbi időben jutottam arra, hogy a mennyiség nem mehet a minőség rovására, így megtanultam nemet mondani is. Kicsit csökkentettem a növendékek számát, mert akadt olyan esztendő, amikor 19-en jártak hozzám csak az egyik iskolában... Most a DePaulon hét fiatallal foglalkozom, a másik iskolában öt növendéket vállaltam, s ott van még az építkezés a jazzkórussal, no meg a magánnövendékek, de közülük is csak a

legkiválóbbakat tartottam meg. Néhány éve a tengerentúli Wagner Társaság elnökévé választottak, amivel szintén akad teendő. Akárcsak a Metropolitan énekversenyével, amelynek a középrégiós megmérettetésének lettem itt, Illinois államban a vezetője. A Chicago Summer Opera nemzetközi operastúdió tantestületében ugyancsak dolgozom emellett, már hetedik éve tanítok náluk, workshopot, mesterkurzust vezetek nyaranta a Roosevelti Egyetemen. Épp most kértek fel, hogy mivel bővítik a programot, december végétől a 3 hetes operaprogramjuknak legyek az ének mestere is. Egyébként nemrég az Adriana Lecouvreurben énekeltem, s akkor számoltam össze, hogy december 4-én lesz a pályára lépésem 30. évfordulója, jó ideje azonban már nem csak az éneklés foglalkoztat. A tanítás mellett írok, rengeteget rendezek, sokat gondolkodom azon, hogy a tehetségünkkel miként szolgálhatjuk a társadalmat. Minél érettebb vagyok, annál jobban érdekel a világ egésze. Azt is látni kell, hogy most, a pandémia után teljesen új korszak köszöntött be a művészetben. Aki leragadt a korábbi időszaknál, s azon sajnálkozik, hogy mennyivel több feladta volt a koronavírus előtt, az elvérzik. Tovább kell lépni és teljesen másképp látni a lehetőségeket.

Vizin a Bouillon hercegnő szerepében (Francesco Cilea: Adriana Lecouvreur)
(2026)

- *Ami Önre mindig is jellemző volt, hiszen folytonosan keresi az új kihívásokat, s úgy tudom, különleges fesztivált szervez Itáliában.*
- Amerikában 2024-től évi 3 fesztivált rendeztem, vezettem, amelyek során kitapasztaltam a megfelelő metódust. Jövő májusban Recanatiban, a legendás tenor szülővárosában rendezzük meg a Beniamino Gigli 100. jubileuma előtt tisztelgő sorozatot. A kéthetes fesztiválra várjuk a jelentkezőket mindenhonnan a világból, s a

feltöltött videofelvételek alapján választjuk ki azokat, akik a háromszor előadott Bohémélet-előadás fellépői lehetnek. Együtt dolgozunk a szerepeken, operastúdió jelleggel, s magam vagyok az előadás rendezője is, s partnerem mindebben az olasz basszus, Andrea Silvestrelli. Ketten vagyunk ennek a fesztiválnak az alapítói és főigazgatói vagyunk. Tapasztaltabb fiatalokat várunk, akikkel már csak finomítjuk a szerepeket, s karaktert építünk, s így születik majd egy teljes értékű operaprodukció. A három Bohémélet-előadásnak egy gyönyörű barokk operaház ad otthont. Emellett lesz egy külön meghirdetett alkuszus is, tartok az érdeklődőknek egy egyhetes, intenzív Carmen-workshopot. A kéthetes sorozat végén pedig még tervezünk egy záró operagálát is a fiatalokkal.

Vizin Viktória-Carmen-workshop

– *Láthatjuk-hallhatjuk valamikor itthon is?*

– Fellépésre sajnos most nem jut idő, amikor decemberben hazajövök, akkor lemezre vesszük Zombola Péterrel az Aldegundát. S bár sok a tennivaló, azt érzem, teljesen egyensúlyban vagyok most az énekléssel, az alkotással, a tanítással. Most érzem azt, hogy azt adja nekem a művészet, amire számítottam, azt a sokszínűséget, azt az érzést, hogy sosem lehet a végére érni, mert ezt egy végtelenített állapot. S most már azért azon is gondolkodom, hogy miként tudnám hazahozni azt a tudást, amit a világban összegyűjtöttem.

Réfi Zsuzsanna

Vizin Viktória Bizet Carmen c. operájának címszerepében

VÁLOGATÁS A YOUTUBE-N TALÁLHATÓ FELVÉTELEKBŐL

[Viktória Vizin Carmen Habanera](#) (4:59)

[Hungarian Mezzo soprano Viktória Vizin Carmen Seguidilla](#) (4:58)

[Viktória Vizin as Carmen performing Aria.mp4](#) (3:22)

[BlueBeards Castle Viktoria Vizin](#) (8:42)

[Rossz feleség Balladaja](#) (4:09)

[\[Marco R.R.\] Son Nata a Lagrimar, From Giulio Cesare, by Händel](#) (9:13)

[Viktória Vizin Incoronazione di Poppea](#) (4:42)

[Viktória Vizin Götterdämmerung](#) (6:31)

[Menotti: The Medium](#) (7:04)

[Száz panasza a dalomban \(Vizin Viktória & Bohém Ragtime Jazz Band\)](#) (3:57)

[#32 – International Opera Star Viktória Vizin – September 2024](#) (30:06)